

RECENSION

Ur *Kvinnorna på sjätte våningen*

Kvinnorna på sjätte våningen

Originaltitel Les femmes du 6ème étage
Svensk titel Kvinnorna på sjätte våningen
Regi Philippe Le Guay
Producent Etienne Comar, Philippe Rousselet
Manus Philippe Le Guay, Jérôme Tonnerre
Foto Jean-Claude Larrieu
Roller Fabrice Luchini, Carmen Maura, Lola Dueñas, Sandrine Kiberlain, Natalia Verbeke m fl
Frankrike 2010
Censur barn tillåten
Längd 1 tim 42 min
Distributör Atlantic Film AB

I *Kvinnorna på sjätte våningen* för Philippe Le Guay publiken tillbaka till 1960-talets Paris. Familjen Joubert bor i en magnifik våning, men en dag säger plötsligt deras hembitråde upp sig. Oredan sprider sig i den stora våningen eftersom husets fru lämnar allt arbete åt hembiträdet, medan hon själv ägnar sig åt lättjefyllda sysselsättningar som att träffa sina väninnor på olika kaféer där man pratar strunt och skvallrar.

Samtidigt anländer en ung spansk kvinna (spelad av Natalia Verbeke) till Paris för att arbeta som hembitråde. Hon välkomnas av sina vänner som alla lämnat Francos Spanien för att arbeta i Paris och njuta av den relativa tryggheten där. Frun provanställer flickan och under en förmiddag samlas alla de spanska hembiträderna och får hela lägenheten att skina, med musik under arbetet.

Den sippa och tråkiga frun (Sandrine Kiberlain) blir nöjd med sin nya hemhjälp, som installeras på sjätte våningen i en liten skrub.

Här bor även de andra hembiträderna, som trots de påvra omständigheterna sjunger och lagar festliga middagar under skämt och glam.

Huset undertryckte herre, Monsieur Joubert, är en synnerligen tråkig aktiemäklare. Han lever ett trist och inrutat liv tillsammans med sin hustru, men allt ställs på ända när den nya hemhjälpens är på plats. Han blir djupt förälskad i den attraktiva hemhjälpens.

Monsieur Joubert gör ett stillsamt uppror och flyttar upp till de glada spanjorskorna på sjätte våningen. Det är första gången som han har en egen dörr att stänga om sig och blir de spanska flickornas riddare, han deltar i deras fester och kör dem ut på landet med sin bil. För första gången äter han en picknick i det gröna och njuter av det nya livet i frihet från fruns tråkiga bekanta.

Frun förfasar sig över Monsieur Jouberts nya liv, som inkluderar diverse olämpliga åsikter, som han fått genom att diskutera med den kommuniska hemhjälpens. En dag hamnar Monsieur Joubert i säng med den spanska flickan, som efter detta syndafall bestämmer sig för att resa hem igen.

Så förflyter två år, monsieur Joubert reser till Spanien för att leta upp kvinnan. Han är kör en splitter ny sportbil och har bytt mäklarkostymen mot ungdomliga och färgglada kläder. I en by finner han en av de gamla vännerna från sjätte våningen, och frågar efter sitt före detta hembitråde utan resultat. I hemlighet kommer hennes man till monsieur Jouberts hjälp och pekar ut huset där kvinnan bor, det framskyntar att hon under tiden fått en dotter med monsieur Joubert.

Det är en mycket charmig film Philippe Le Guay gjort, en i bästa mening feel-good film. Dessutom är filmen trots den stora kärlek som uppstår mellan monsieur Joubert och den spanska hemhjälpens helt befriad ifrån guppande arslen och annan trist erotik. För detta tackar vi ödmjukast.

Gunder Andersson

FILMRUTAN